

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Sacramentis. In qua Tractatibus decem de Sacramentis in genere, tum
speciatim, videlicet de Baptismo, Confirmatione, Eucharistia spectata ut
Sacramento, & ut sacrificio: de Pœnitentia, de Suffragiis, Indulgentiis, &
Iubilo, de Bulla Cruciat, de Extrema-unctione, & demum de Ordinis
Sacramento ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

An religiosi aliorum ordinum à peccatis eorum superioribus reseruatis. §. 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76649)

ceptam : quinimò esto, fuerint commissa fiducia absolutiois obtinenda per Cruciatam, possunt absolui, sicuti dixi tract. precedenti. punct. ult. de Iubileo: quia nulla est facta in prædicto privilegio limitatio. Ergo absque fundamento adhiberetur, argum. text. in cap. Solita sunt. de maior. & obedienc. cap. Porro. cap. Clem. & plantare. de privilegio. id eo quod cum Pontifex intendit, ne privilegium profici delinquentibus, ex illius fiducia id exprimit, ut videri potest in Bulla compositionis, & pluribus comprobatur Nauat. de Indulgent. notab. 30. numer. 7. Cordub. lib. 5. de indulgent. quest. 37. proposit. 3. Cum ergo in presenti id non exprimat, manifestum est; privilegium prodesset: & ita, præter Doctores ibidem relatos, docent Suar. tom. 2. de relig. lib. 6. c. 13. Sanch. in Decal. lib. 4. c. 58. n. 18. Ioan. de Salas in manuscriptis, q. 2. de exposit. Cruciat. Cordub. lib. 5. de indulgent. q. 37. & 74. Villalob. claus. 9. Bulla. n. 19.

§. II.

An Religiosi aliorum Ordinum à Societate virtute Bullæ absolui possint à peccatis eorum Superioribus referuatis.

1. Affirmant plures, & quibus probent.
2. Negant alij probabilius.
3. Expenduntur aliquæ rationes, quibus alij suam sententiam firmant.
4. Displicent prædictæ rationes.
5. Fit illis satis.
6. Decisio questionis.
7. Quia dicendum de Nouitiis.

Plures Doctores non infimæ notæ sentiunt, posse Religiosos, sicuti sæculares, virtute Bullæ eligere Confessorem, qui eos, in consulto Prælato, à referuatis absoluat. Sic docuerunt plures Magistri Salmaticenses de hac re consulti, teste Villalob. tract. 25. claus. 9. n. 11. Basil. de Leon. in Manuscript. in explic. Cruciatæ. q. ult. Eusebius de Herrera Augustinianus de statu religioso. dec. 9. per. 101. Ioan. Sanch. in select. disp. 43. n. 20. in fines. & n. 13. §. Fateor. & probabilem reputat Cordub. de indulgent. quest. 49. Emman. Rodriguez in explicat. Cruciatæ. §. 5. n. 24. & 25. Fundamentum est: quia Bulla æque Religiosis, ac sæcularibus concedit facultatem eligendi Confessorem, sicuti & alia indulta, Indulgentias, & privilegia. Nam in ipsa Bulla habetur: in Monasteriis, etiam Mendicantium, si pro quolibet denario Religiosorum militem mittant: si minus de suis bonis liberaliter erogauerint; Indulgentiam plenariam consequantur. Quibus autem indulgentia conceditur, concessa est facultas eligendi Confessorem, ut constat ex illis verbis. Item cunctis in Santidad à todos los susodichos, &c. At hæc facultas privilegii concessis ab Alexand. VI. Innocentio VIII. Leone X. Pio V. & Clemente VIII. quorum meminerunt Rodriguez Collector privilegiorum, Acosta, & alij referendi; & non potest centies reuocata. Primum, quia est facultas onerosa, & remuneratoria, quæ nunquam præsumitur reuocari, nisi illius fiat expressa mentio, & compensatio reddatur, ut pluribus firmatur tract. de legib. disp. 4. part. 21. §. 2. Secundò, quia, esto, reuocaretur prædictis privilegiis: noua tamen Bullæ concessione vigorem recuperaret: quod non leuiter indicant tot privilegia in contrarium repetitiones: si enim quodlibet ex illis privilegiis noua Bullæ concessione non reuocatur; sed firmum persistit: ut quid tot multiplicentur? Tertio, prædicta privilegia, quibus Bullæ facultas restringitur, non videntur à Religiosis acceptata: sed illis non obstantibus, ex tacito Prælatorum consensu Religiosi absque vilo scrupulo Bulla videntur ad eligendum Confessorem, ut docet Henriquez lib. 6. cap. 16. in comm. litt. P. Ergo facultas in Bulla contenta firma persistit. Quòd si dicas, ea privilegia acceptatione non indigere: quia proprie non sunt privilegia, & concessiones: sed generalis facultatis eligendi Confessorem, quæ in Bulla conceditur, declarationes: obstat: quia ea declaratio non continetur in prædicta facultate generali, cum potius illi contraria sit: quando autem legis declaratio nouum ius constituit, necque in lege contentum, eandem promulgationem, & acceptationem expostulat, ac si effectus nouiter constituta.

Nihilominus censo verius, prædictis Religiosis Bullam non prodesset quoad facultatem eligendi Confessorem, oboliuendique à referuatis. Moueor: quia est sententia fere omnium Doctorum, qui sua scripta typis mandarunt: sic enim tradit Ledesm. 2. part. 4. quest. 29. art. 2. Collector. privileg. in Compend. Mendicant. verb. Cruciatæ, & verb. Absoluto quoad Fratres. & ibi Cordub. in annotat. & super Reg. D. Francisca. cap. 7. quest. 8. punct. 2. & Compend. Bernard. verbo, Bulla Cruciatæ. Passarell. de privileg. Minor. cap. Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars IV.

10. Sorbus post Compend. Mendicant. pag. 544. & verbo Cruciatæ. Henriquez lib. 6. cap. 6. §. 9. & cap. 16. n. 7. & lib. 7. cap. 22. Candelab. aureum 1. part. de absolut. num. 25. alias 35. Rodriguez 99 regular. tom. quest. 21. art. 10. & in explicat. Cruciatæ, §. 9. num. 24. & seq. Sebastianus de Acosta quest. 107. Villalob. clausul. 9. §. 3. num. 14. Garcia de beneficiis. p. cap. 5. à num. 60. & seq. Suarez 1. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 16. à num. 1. Vgolin. de offic. Episcop. cap. 7. §. 2. num. 8. Secundò, quia citò in Bulla æque Religiosis, ac sæcularibus concessa fuerit potestas eligendi Confessorem, & absoluedi à referuatis. At Alexand. VI. sicuti refertur in Compend. Ordinis Cisterciens. verbo, Bulla Cruciatæ, §. 1. & in tomò privilegior. eiusdem Ordinis, privileg. 16. num. 7. prohibuit Cisterciensibus Cruciatæ vsum: & Innocent. VIII. relatus in Compend. privileg. Mendicant. verbo, Confessiones, & Confessores §. 6. eundem vium Augustinianis prohibuit: quam prohibitionem ad Minores extendit, ut constat ex eodem privileg. verbo, Absolutio ordinaria quoad Fratres, §. 12. Quod confirmauit Leo X. relatus in eodem Compend. §. 17. & 18. & verbo, Cruciatæ, §. 3. & 5. & ibi Collector, & Pius V. pro Dominicanis, & nouissimè Clemens VIII. & Paulus V. pro omnibus Regularibus declararunt; nunquam esse, nec fore suæ mentis in facultate Cruciatæ, aliorumque indultorum concedentium facultatem eligendi Confessorem comprehendere Religiosos. Ergo facta hac declaratione potestas, quæ generalis erat, restricta remanet: quæ tamen restrictio non tollitur per subsequentem Cruciatæ concessionem. Tum, quia semper præsumitur concedi sub ea limitatione, dum contrarium manifestè non exprimitur. Tum, quia satis in iure receptum est, speciem non derogari per genus, iuxta Gloss. fin. in c. Generi. de reg. iuris, in 6. & pluribus comprobatur 22. 3. de legib. disp. 1. p. ult. §. 4. n. 14.

3. Alias rationes, meo iudicio, inefficaces cumulant in probationem huius sententiæ plerique ex prædictis Doctoribus, quas breuitatis causa omitto. Solum aduerto, non mihi probati modum, quo Suarez suam sententiam firmat: existimat namque Bullam Religiosis non prodesset: quia illa facultas generalis eligendi Confessorem nunquam illis fuit concessa: sed semper ab illa fuerunt excepti. Ad quod asserendum mouetur, tum ex prædictis Bullis Leonis X. Pij V. Clementis VIII. & Pauli V. asserentibus, neque esse, nec fore Pontificis intentionem, Religiosos sub illa facultate comprehendere: & cum sit lex declaratiua, extendi potest ad præterita. Tum ex ratione: quia in generali concessione non veniunt, quæ quis in specie non esset verisimiliter concessurus, ex regula generali, de Reg. iuris, in 6. At non est verisimile, hæc facultatem sic generalem eligendi Confessorem velle Pontificem Religiosis quibuscunque concedere. Primum, quia talis facultas in non leue detrimentum discipline religiose, & obleruantie regularis cedit, ut dixerunt Pius V. & Gregor. XIII. & Clemens VIII. in suis Bullis Secundò, quia in Iubileis, quæ ad tempus, & ob aliquam occasionem specialem conceduntur, ubi hæc facultatem Religiosis Pontifex concedit, verbis claris, & manifestis id exprimit. Cum ergo id non faciat in præsentibus, non debet intelligi concessa. Tertio, quia Trident. sess. 25. cap. 10. iudicans expedire Monialibus bis, vel ter in anno Confessores extraordinarios designari: statuit, ut ab Episcopo, vel earum Superioribus designentur: ergo non est credendum, hoc privilegio, quod est quasi perpetuum, quia semper continuatur, remitti Monialibus eorum designationem, quoties sibi placuerit. Neque item mihi probatur secundum fundamentum, quo Suarez & plures alij mouentur, quod sic se habet. In vltima clausula Bullæ Commissarius suspendit omnes gratias, facultates, & indulgentias quibuscunque personis, Monasteriis, locis piis, &c. & postmodum inquit: Exceptis tamen quæ concessa sunt Ordini Mendicantium Superioribus quoad eorum Fratres. quæ exceptio, cum generalis sit, cadit in omnia præcedentia: ac proinde non solum excipit indulgentias, sed quilibet facultates, quæ Superioribus concessæ sunt. Ergo excipit facultatem, ne eorum subditi absque eorum licentia Confessorem eligant, & à peccatis absoluantur.

4. Hæc, inquam, rationes mihi non probantur. Existimo namque, facultatem in Bulla concessam eligendi Confessorem æque Religiosis, ac sæcularibus competere: tum ex verbis generalibus, quibus Bulla vtitur omnibus fidelibus, cuiusque sexus, cuiusque conditionis, & qualitate, &c. sub quibus necessitudo veniunt Religiosi. Tum, quia expressè facta mentione, tū Regularium, tum sæcularium, facultatem edendi oua, & lacticia concedit, & plenariam indulgentiam, & facultatem eligendi Confessorem absque vlla distinctione, & à facultate edendi oua, & lacticia in quadragesima Religiosos excipit: ergo, cum in facultate eligendi Confessorem nulla fiat exceptio, sub illa comprehensæ erant: & probatur ex concessione Gregorij XIII. facta Societati, quæ refertur in Comp. priuileg. Societatis verbo, Gratias, usus, §. 2. Concedit namque Gregor. Superioribus Societatis, ut possint subditis vsum Cruciatæ concedere, & limitare, prout sibi visum fuerit. Idemque colligi

potest ex Urbani Bulla in sequenti *pum.* inferenda, ubi manifestè supponit, per Bullam Cruciatam in se spectatam omnibus Religiosis concedi facultatem eligendi Confessorem.

5. Neque obstant rationes, quibus Suarez movetur: nam Innocent. Alexand. & Leo X. solum dixerunt, non esse, nec fore suam mentis, quòd Bulla Cruciatæ Religiosis profit quoad potestatem eligendi Confessorem, non autem declarant, à principio non profuisse, Pontificemque primò concedentem non habuisse intentionem: quinimò, etsi illam haberet, debeat exprimeret, ut Religiosi ab usu illius facultatis censerentur excepti. Quòd verò Clemens VIII. & Paul. V. addiderint, non fuisse eorum mentem Religiosos in prædicta facultate comprehendere: non probat, à principio comprehensos non fuisse: sed probat, post Bullas Alexandri, Innocentij, Leonis, aliorumque Pontificum iam non comprehendendi. Ad rationem nego, Pontificum non fore in specie concessurum hanc facultatem Religiosis. Concessit utique, ut sic Religiosi excitarentur ad subsidium ferendum bello contra Ecclesiam inimicos, & fides dilataretur: neque illa concessio, quæ in vi privilegij reuocabilis sit, cedere potest in graue Religionis detrimentum, aliàs iniquè processisset Pius IV. anno 1561. qui Bullam hoc tenore concessit, prout Ioan. de Salas *quest. ult. in explicat. Bullæ*, testatur se vidisse: *Concede su Santidad, que todas las demas personas, aunque sean Religiosos, y de las Ordenes Mendicantes, sin que tengan licencia de sus Superiores, puedan tomar y se escribir para ello goçen del dicho Jubileo plenissimo, y puedan elegir Confesor Clerigo, o Religioso, el qual oida su Confesion, pueda absolver de todos sus pecados, quanto quier graues, y enormes, &c. Et infra: Y quiere su Santidad, que cada vez, que tomare esta Bula, goçen de nuevo de todas las otras, que hubieren tomado, especialmente desta gracia, de elegir Confesor, y ser absueltos plenariamente, aunque sean, como dicho es, Religiosos, o Religiosos, aunque sean mendicantes, sin licencia de sus Superiores.* At non est affirmandum, Pontificem in hac concessione peccauisse; sed, esto, minus fuerit conueniens, non tamen absolutè iniquum. Etenim, sicut aliquibus hæc facultas eligendi confessorem aniam peccandi præbet: aliis verò difficultas recurrendi ad Superiorem pro commissis, occasio est, ne statim à peccatis resurgant: sed in grauiora labantur, & continuo peiores fiant: quapropter & concessa facultas, & illius restrictio legitimos fines habere possunt. Quod verò ex Trident. adducitur, simile non est. Aliud enim est legem statuere, aliud privilegium & ex causa onerosa concedere. Privilegium namque fauorabilius debet esse, quam lex: quia id sonat nomen privilegij, præcipue cum pro limitato tempore sit concessum. Adde Trident. non prohibere, quin pluries, quam bis, vel ter Confessores designentur: sed præcipit, ut ad minus bis, vel ter fiat eorum designatio, quæ lex non impedit specialia privilegia: neque specialia privilegia eligendi Confessorem eam legem infirmant: sed potius eius inuentum fouent.

Secundum argumentum de exceptione apposita in Cruciatam minus efficax est. Quia reuocatio caluum à Superioribus facta non est in fauorem Religiosorum, esto, cedat in illorum bonum: sed est in eorum grauamen: siquidem restringit facultatem eligendi Confessorem aliàs illis competentem: & cum concessio facultatis sit fauor, illius restrictio, & denegatio onus erit. Non igitur ea exceptio intelligi potest de hac facultate: sed de facultate, quæ in fauorem Religiosorum cedat. Deinde, illa exceptio intelligi debet de iis, quæ prius suspenderat Commissarius, aliàs exceptio non contineretur sub regula. At Commissarius facultatem referuandi casus, utpote ad gubernationem ecclesiasticam pertinentem, non suspendit: sed solum suspendit indulgentias, facultates, & privilegia à Sede apostolica concessa obtinendi absolutionem à peccatis, & censuris. Ergo ex vi illius exceptionis nullatenus infertur, Religiosos Bulla vi non posse.

6. Quapropter affirmo, etsi in prædicta concessione à principio æque Religiosi, ac sæculares continerentur: ac post factas declarationes, & restrictiones tot Pontificum, nullatenus comprehenduntur: quia semper censetur facultas sub ea restrictione concedi: quod amplius constabit ex solutione rationum oppositarum sententiæ. Ad primam, in qua Basil. Ponce magna vim facit, tamen leuis sit considerationis, respondeo, esto privilegium onerosum plerumque non reuocetur: ac de facto reuocari potest causa iusta intercedente, etiam non soluta cõpensatione, ut prædicto loco de legib. probaui. Verum in præsentibus non reuocatur privilegium, sed restringitur aliqua ex parte ob bonum Religionis, quod minus est. Præterquam quòd hoc privilegium nemini restringitur, postquam illi est concessum: sed conceditur illi iam restrictum: ac proinde non habet locum argumentum Basil. de cõpensatione facienda. Ad secundum dico, toties restrictio à Pontificibus publicari, ut aperiens de eorum intentione constat. Adde, opus fuisse à Clem. VIII. eam restrictionem denudè statuere: quia Pius IV. eam de medio sustulit. Si verò est, eo tenore, quæ *suprà* retulimus, Bullam publicasse: & quia Pius V. solum pro Dominica Familia, &

Gregor. XIII. pro Societate eam indixerunt. Ut ergo omnibus Religiosis facultas Bullæ restrictæ competere, necessarium fuit statutum à Clement. VIII. factum. Ad tertium respondeo, ut ibi, & ad septimam dico, restrictionem illam, quæ per modum legis facta est, nulla Religiosorum acceptatione indigere: quia non versatur circa subditorum actiones: sed circa actionem legislatoris, declarando eius voluntatem in privilegij concessione, quæ declaratio ex acceptatione, vel contradictione subditorum non mutatur, ut bene Garcia *dicta 2. p. de benef. c. 5. n. 68.* notauit. Deinde hæc declaratio nullam aliam publicationem exigit præter eam, quæ possit in notitiam privilegiorum venire: quia hoc satis est, ut illis conferret, qualiter privilegium sit illis concessum. Hoc autem abundè obtinetur per publicationem Romæ factam: quia ibi Capita Religionum, & illarum procuratores existunt, quibus restrictio intimata omnibus Religiosis intimata censetur.

7. Quòd ad Nouitios attinet, *tract. 16. disp. 1. pun. 10. n. 9.* dixi, Bullam privilegio eligendi Confessorem, & absoluedi à reueruatis, vi posse: quia comparatione illorum non est restrictio facta: quippe ipsi non sunt proprie Religiosi, ex textu in cap. *Religiosi de sentent. excommunicat. & ibi Ioan. Andr. & pluribus* firmat. *Tiraq. de retroque tractu, l. 1. p. 1. gloss. 8. num. 29.* quod verissimum est in iis, quæ odia, & non fauores spectant, ut in præsentibus. Atque ita præter Suarez *ibidem* relatum docet Rodrig. in Bulla, §. 9. numer. 27. Henric. lib. 6. cap. 16. num. 3. & 27.

§. III.

Quid dicendum est de Religiosis Societatis Iesu, quoad eligendum Confessorem virtute Cruciatæ.

1. Quid sit certum.
2. Statuitur Bulla Gregorij, illisque declaratio.
3. Quibus aliqui probent, non a Cruciatæ concessione prædictam Bullam Gregor. reuocari.
4. Fit illis satis.
5. An pro peccatis non reueruatis Bulla prodesse possit.

1. Si vera est sententia, quam superiori cap. firmatam relinquo, manifestum est, Religiosos Societatis Iesu non posse Bulla Cruciatæ, vi, quoad eligendum Confessorem, & absolutionem à reueruatis obtinendam, cum Bulla Clementis VIII. edita anno Domini 1599. Nouembr. 23. omnes Religiosos vtriusque sexus comprehendat, sub quibus necessario omnes, qui in Societate vota biennij emisissent, intelliguntur. Sed, quia non desunt Doctores, qui censent, Bullam Clementis VIII. & illius de facultate Cruciatæ eligendi Confessorem restrictionem, vim non accepisse, eò quòd à pluribus Religiosis recepta non fuerit: tamen ab aliquibus admittuntur: enim, esse necessarium, à maiore parte Religionum acceptam fuisse, ut vim aliquam sortiretur, placuit figuratim de Religiosis Societatis Iesu hanc quætionem enodare.

2. Pro cuius decisione præmitto, Gregorium XIII. in sua Bulla, quæ incipit, *Decet Romanum Pontificem*, edita 3. Maij anno 1575. & referuntur in Com. priuil. Societ. Iesu, verbo, *Absolutio*, §. 11. *et verb. Gratiarum usus*, §. 2. vsum Cruciatæ, & quoruncunque indulutorum, quoad potestatem eligendi Confessorem, sub iis verbis prohibere. [Ne quis autè apostolicorum indulutorum prætextu regularem, ac exemplarem instituti prædictæ Societatis disciplinam, quam modis omnibus retineri, & conseruari volumus, dissoluere, aut relaxari præsumat, non esse, nec fore vnquam mentis nostræ, aut Sedis apostolicæ, ut personæ Societatis absque expressa Superiorum eiusdem Soc. licentia vtratur facultatibus: quæ in Iubileis, Bullis Cruc. confessionalibus, aut aliis quibuscunque apostolicis indultis, siue Communitatibus, siue priuatis personis, siue pijs locis, aut quomodocunque aliter hæctenus concessæ sunt, aut in posterum conceduntur, etiam in illis expressè indulgearur, ut omnes Regulares etiam Mendicantes, huiusmodi facultatibus vi possint: si quòd autem usus aliquorum ex prædictis facultatibus personis de dicta Societate ab eiusdem Societatis Superioribus concederetur, ut nulli earum liceat, nisi intra numerum eorum, qui ad cõfessiones personatum eiusdem Domus, aut Collegij audiendas deputati sunt, Confessarium eligere, nisi ratione iuramentis, aut alia de causa ab eisdem Superioribus aliis Cõfessariis intra, aut extra Societatem cõfitei facultas ad id specialiter daretur, apostolica auctoritate, tenore præscripti, perpetuò declaramus, statuumus, & ordinamus: sicque facta irrita, & inania fore decernimus.] Deinde ipse Greg. 29. Octobr. 1584. prout referuntur *verbo, Gratiarum usus*, §. 2. declarauit, viue vocis oraculo, mentis usque non esse, ut per Bullas Cruciatæ, aut Iubileorum, vel alias similes concessiones, sub quacunque derogatione, aut temporè etiam in eis dicatur, quacunque prohibitione sublata, vel etiam viue vocis oraculo Pontificis S. Petri, aut quibuscunque